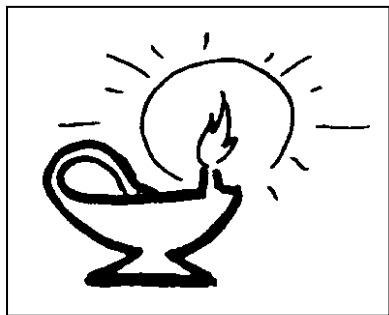

Lábam előtt mécse a te igéd, ösvényem világossága

Zsolt 119:105

Aszódi Mécse

2008. március

Muraközy Gyula:

TANÍTVÁNY A KAPUBAN

Krisztusom, én várom az érkezésed...
A pálma kész, a harsonák is készek.
Virágok nyíltak a szívem tüztétől,
diadalkapum a mennyboltig ér föl.
Köszíveket nagy, boldog alázatban
utad elé, utat készítve raktam;
ujjonganak ha rájuk taposol...
s az én szívemben retteg a pokol.
S mint rossz, csavargó, urát sejtő szolga,
bújdosik az éj céda városokba.
A házunkat ünnepre ékesítve
figyelünk már közelgő lépteidre.
Hírül adtam, ahogyan parancsoltad,
a palotáknak és a rongyosoknak;
mindenki tudja már, hogy érkezel...
A gyermekkar hozsánnát énekel.
Mi meg a város szélére verődve
kezünk emelve kémlelünk a ködbe...
Vak koldusok nagy csöndben hallgatóznak;
ördögös sír, ostor suhog a rossznak.
Lásd, Zákeus a lomb közt kuporogva
előre néz távol belpoklosokra,
kik előörsként útkanyarulatnál
várják - tízen - ha könyörölni tudnál.

Krisztusom, piros ködökbe kiáltok:
jaj, hervadók a kétkedő virágok...
Hullámszik, zúg a nyugtalan tömeg,
ma zöld ágat dob, holnap tán követ.
A vámszedőt a háza lelke hívja:
vén láda otthon nem maradt-e nyitva?
Ha késel, holnap, a bevonulásnál
nem tudjuk, hol van eltemetve Lázár.
Vakok, akik feléd tapogatóznak,
a sír árkába botlanak be holnap.
A menő, rongyos, zúgó tömeget
benyelik újra kunyhók, műhelyek.
Szegénynek, ki szolgálád, a karja fárad,
jaj, még elejti fényes harsonádat.
Uram bocsásd meg, sírva kérlek, kérlek...
Mint május-eső a gyenge vetésnek,

mint börtönnyitás elsorvadó rabnak,
mint hűvös patak lázas sivatagnak,
mint kárhozottnak egy csepp égi béke,
mint anyamosoly haldokló szemébe,
úgy kellesz most, úgy kérnek, esdenek,
várnak...

Minálunk még nem volt virágvasárnap.
Kezünk remeg és húnynak már a mécsek...
Krisztusom, én várom az érkezésed.

Kiben bízom jobban: magamban vagy Istenben?

Éppen egy cikket szerkesztettem a *Befektetés józan ésszel* c. hírlevelünk számára, amikor egy mondat szinte rám ugrott a papírról: „... eljött az ideje, hogy 100%-ban Istenre bízam magam ahelyett, hogy arra kérném, Ő csatlakozzon ahhoz, amit éppen csinállok.” Világos leírása ez annak a választásnak, amely előtt Jézus Krisztus követőiként mindig ott állunk, amikor döntéseket kell hoznunk. Könnyű az elérhető információk mérlegelése nyomán kijelölni az előttünk álló utat, majd megkérni Istent, hogy legyen velünk abban, amit tenni fogunk. Sokkal nehezebb alárendelni a döntéseinket Istennek, a vezetését kérni, utána pedig ténylegesen megvárni, amíg válaszol. Azzal, hogy kijelöljük magunknak az útvonalat anélkül, hogy előbb meghallgatnánk Isten útmutatását, az a gond, hogy még a jónak tűnő ötletek sem mindig illeszkednek Isten tervébe. Ha teljes mértékben Isten vezetése alá helyezzük magunkat, nagy valószínűséggel meg fog lepni az eredmény.

Dávid király tapasztalata jó példa erre. Ha valakinek volt oka azt hinni, hogy a gondolatait Isten vezérli, az Dávid király volt: ld. 2 Sámuel 7-10. Ezek a fejezetek Dávid életének dicsőséges éveit írják le. Isten hihet-

lenül különlegesen bánt vele, királlyá emelte, és győzelmet adott neki ellenségei fölött. Dávid meg is jegyezte, mennyire zavarja, hogy a Szövetség Ládáját még mindig sátorban tartják, miközben ő palotában él. Dávid tehát elhatározta, hogy templomot épít Istennek. Azonban már korábban megtanulta, hogy Istennek nagyon nem mindegy, mit hogyan csinálunk. Mielőtt tehát munkához látott, megkérte Nátán prófétát, hogy ellenőrizze, tényleg Istentől származik-e ez a terv.

Első hallásra annyira jónak tűnt az ötlet, hogy Nátán azonnal azt mondta, lásson csak hozzá Dávid az építkezéshez. A templomépítés *valóban* egyezett Isten akaratával. A *gondolat* tehát jó volt. Dávid *indítéka* jó volt. Az volt csak a gond, hogy Isten nem Dávidnak szánta ezt a feladatot. Csak később derül ki a történetben, hogy Isten miért nem Dávidot, hanem valaki mást választott ki a templom felépítésére: *“Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére, mert háborúskodó ember voltál, és sok vért ontottál.”* (1Krán 28:3) Isten tehát korrigálta Náthán próféta feltételezését, ezzel arra is emlékeztetve bennünket, hogy az Ő terve nem mindig az, ami józan ésszel nyilvánvalónak tűnik. Dávid alázatosan megadta magát Isten akaratának, így Dávid fiát, Salamont érte a megtiszteltetés.

E történet tanulságát mindannyian le tudjuk vonni az életünkre, akár a pénzkezelésünkre vonatkoztatva is. Először is: teljesen, 100%-ban rendelkezik-e velünk Isten, anyagi döntéseinket is beleértve, vagy csak azt várjuk tőle, hogy támogassa az elképzeléseinket? Ezt rendszeresen ellenőrizni kell. Mindannyian hajlamosak vagyunk arra, hogy fokozatosan visszavegyük az irányítást életünk már átadott területei fölött. Ha biztosak vagyunk benne, hogy készek vagyunk elfogadni Isten irányítását, a következő lépés az, hogy megkérjük, mutassa meg, mi az akarata. Néhány terület, melyekkel kapcsolatban kifejezetten ajánlatos megkérdezni az Urat:

- munkánk, illetve életpályánk
- nyugdíj-terveink, és az összeg, amelyet erre fordítunk
- jelenlegi és jövőbeli adományaink jóté-

kony célra

- családi tervek/gyerekek/gyermekfelügyelet – munkába állás kérdése
- életmód és vásárlási döntéseink

Lehetséges, hogy Isten valami szokatlant tervez velünk a fenti területek valamelyikén? Miután imádkoztunk és kértük Istent, hogy mutassa meg akaratát egy-egy meghatározott területre vonatkozólag, ne mulasszunk el figyelni Rá, hogy meghalljuk a választ. Ha nyitott szívvel megyünk elé, az Úr hűségesen meg fogja mutatni életünknek azokat a további területeit, amelyeket szintén át kell még adnunk Neki.

A valódi anyagi szabadsághoz vezető út azzal kezdődik, hogy az életünket Istenre bizzuk, és belátjuk, hogy minden Isten tulajdona. Mi csak az ő intézői és sáfárai vagyunk. Túl gyakran hisszük el a hazugságot, hogy Isten tervei és a saját érdekeink eltérnek egymástól. Pedig ha tovább látunk a saját napirendünkénél, és elkezdünk Istenre hagyatkozni, rá fogunk jönni, hogy Isten terve tökéletes átfedésben van azzal, ami nekünk a legjobb. Ott vagyunk a leginkább elégedettek, ahol Ővé a legnagyobb dicsőség. Arra a helyre pedig akkor indulunk el, amikor rábizzuk magunkat, és készek vagyunk követni Isten vezetését.

Mark Biller

Bódás János:

VIRÁGVASÁRNAP

Csak hulljatok virágok, pálmaágak
Csapongjon a piros szárnyú öröm
S higgyétek, hogy Dávid utódja jön
Szabadságszerző győzelmes királynak.
Ő... látja már, hogy messze mint a felleg,
Fekete átok varjúraja vár
És szárnyra kap, s hogy nemsokára már
Káromkodnak, akik most énekelnek

Ő... tudja már, hogy egyedül lesz s hitvány,
Ijedt szívvel fut szét sok tanítvány,
Nem marad bennük se remény, se hit...

S egy szürke fa a borzongó erdőbe,
mintha tudná, hogy kereszt lesz belőle,
meg-megrázza zörgő leveleit...

GYÜLEKEZETÜNK TAGJA

Valkai Györgyné Magdika

Valkai György, a férjem, 1933. szeptember 8-án született Baján. A bajai Szakmunkásképzőben dolgozott szaktanárként 34 évet, nyugdíjazásáig. 27 éves korában merítkezett be. Én, szül. Bócsa Magdolna, 1937. szeptember 30-án születtem Érsekcsanádön. 16 éves koromban merítkeztem be. Varrónő végzettségem van, 2 évig ruhaszaküzletben, majd 13 évig a bőrdíszműves szakmában dolgoztam. Házasságkötésünk 1962. március 29-én volt Baján. Istentől kértük és kaptuk egymást ajándékba.

Három gyermekkel ajándékozott meg bennünket az Úr. Legidősebb fiunk építész-mérnök, fiával és kislányával New Yorkban él. Valika lányunk érettségi után virágkötészetet és fodrász szakmát tanult. Két gyermekük született és két örökbe-fogadott kislányuk is van. Kisvárdán laknak, és két legnagyobb unokánkkal együtt az Úr gyermekei. Robi fiunk informatikai mérnök, Belgiumban, Brüsszelben élnek, egy kislányuk van.

Férjem és én több évtizedet töltöttünk a bajai gyülekezetben, az énekarban és a pengetős zenekarban is örömmel szolgáltunk. Kalkó Győző és a férjem tanította, vezette az ének- és zenekart. Férfi és női bibliakör működött, új, szép imaház épült Hetényi Lajos lelkipásztor idejében. Ő 15 évig volt a gyülekezet pásztorja, melynek 120 bementett, úrvacsorázó tagja volt. Sok látogató és 55-60 vasárnapi iskolás gyermek is tartozott a gyülekezethez. Férjem felavatott presbiter volt.

24 évig gondoztunk egy nagyon nehéz sorsú gyermektelen bácsit. 69 éves korában

költözött hozzánk és 93 éves korában az étellel betelve, lelki békességben költözött az örök hazába. Nehéz volt, de áldást jelentett lelkileg mindkettőnk részére.

Az Úr vezetésének engedve 2000 nyarán költöztünk Galgagyörkre. A faluban megtaláltuk a feladatunkat. Ekkor a gyülekezetnek már csak egy tagja volt. Marika néni 8 évig imádkozott azért, hogy Galgagyörkre is küldjön már valakit az Úr, nehogy be kelljen zárni az imaházat.

2005-ben, 81 évesen az Úr magához vette. Ugyanebben az évben volt egy bementés, Kaspár Károly fogadta szívébe az Úr Jézust. 2006-ban újra bementésünk volt: Szolcsányi Mihály döntött az Úr mellett. 30 évig imádkozott megtéréséért hívő felesége. Azóta már a mennyben dicséri ő is az Urat, 2007-ben érte a hazahívó szó.

Férjem 2007-ben hirtelen halállal – de lelki leg készen – visszaadta lelkét Teremtőjének. Nagyon nehéz heteket éltem át, álmatlanul, imádkozva – de Isten akaratában megnyugodva, a Bibliából merítve vigaszt. Átrendeződött az életem.

Van lehetőségünk arra, hogy életünk minden pillanatában, gyászban, kilátástalanságban kiálthatunk Őhozzá, akitől egyedül jöhet a mi vigasztalásunk. Áldom az Urat, hogy adott békességet a szívembe, Ő töltötte be az űrt önmagával. Vihetem gyászoló, bánatos szívű embereknek a vigaszt, az Igét – mert én már megvigasztalt szívű ember vagyok. A mennyország ajtaja nyitva van! Mindig jöhetek Hozzá, hívhatok Hozzá örömtelen, céltalan embereket.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak az aszódi és őrbottyáni lelki testvérekért, hogy imakarjaikon hordoznak. Sok-sok lelki áldást nyerünk általuk!

Az Úrra bízom sorsom további irányítását. Míg itt tart, szeretnék Tőle irányított, engedelmes eszköz lenni, míg majd én is Hozzá mehetek. Férjem hazamenetele óta 5 testvértől kaptam ezt az ígét: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem!” Sárika testvérem férjem temetése óta velem van, segít a terhek hordozásában, együtt várjuk az Úr Jézust és gyártjuk a tésztát. Áldom az Urat, hogy így hordoz!

FIGYELEMMEL

Két kis történetet olvastam:

A hegyen lévő nyaraló kerítését a kirándulók mindig letaposták, a gyümölcsöt és a virágokat elvitték. A tulajdonos újra és újra megcsináltatta a kerítést, táblát tett ki, hogy magánterület, tilos a belépés, de minden hiába volt. Végül is fortélyhoz folyamodott. Táblát tett ki a következő felirattal: „Vigyázz a kígyótól, kígyómarás esetén félórán belül menjünk orvoshoz!” Többet senki sem ment a kertjébe.

A látogatók a kiállítási teremben összefogdosták a műtárgyakat. „A kiállított tárgyakhoz nyúlni tilos.” tábla mit sem használt, továbbra is összefogdostak mindent. Végül a teremőrnek jó gondolata támadt. Kírta egy táblára a következő szöveget: „A kiállított tárgyak érintése után azonnal mossunk kezet!” Többet senki sem nyúlt a tárgyakhoz.

Csodálatosan engedelmesek és óvatosak leszünk, mihelyt saját bőrünkéről van szó!

Aki kivonja magát az engedelmesség alól, az kivonja magát Isten kegyelme alól.

Kempis Tamás

CSAK RÖVIDEN

Kedves történetet olvastam Edisonról:

Nagy vacsorára hívták meg. Vacsora után a házigazda felemelte poharát és a vendégek előtt méltatta Edison műveit egészen a legtökéletesebb beszélőgépig.

Az öreg feltaláló ezután felállt és mosolyogva gyengéden így szólt:

Köszönöm a házigazdának a szép méltatást, de ki kell őt javítanom. Isten találta fel a beszélőgépet, én csak az első olyat találtam ki, amit el is lehet zárni.

Uralkodjál magadon. Az emberek igazi előmenetele az önmegtagadásban áll.

Kempis Tamás

A beszéd az az értelemnek, ami a só az ételnek, miként a túl sok só árt az ételnek, ugyanúgy a túl sok szó árt az értelemnek.

Talmud

Tanulság az elírt e-mail címről

Egy minneapoliszi házaspár eldöntötte, hogy Floridába megy felmelegedni egy különösen fagyos télen. Úgy tervezték, hogy ugyanabban a hotelben szállnak meg, ahol a mézesheteiket töltötték 20 évvel azelőtt.

Mozgalmas programjuk miatt nehéz volt összeegyeztetni az utazási időpontot, ezért a férj pénteken, a feleség pedig a következő napon repült Minneapolisból Floridába.

A férj bejelentkezett a hotelbe, ahol a hotel-szobában egy számítógép is volt, nem úgy, mint évekkel azelőtt, és eldöntötte, hogy küld egy e-mailt feleségének. Véletlenül azonban kihagyott az e-mail címből egy betűt, s anélkül, hogy észrevette volna a tévedést, elküldte a levelet a rossz címre.

Közben ... valahol Houstonban ... egy özvegy épp a férje temetéséről érkezett haza, akit az Úr hazahívott az ő dicsőségébe, egy szívinfarktus után. Az özvegy elhatározta, hogy megnézi a barátoktól és rokonoktól érkezett e-maileket. Miután elolvasta az üzenetet, felvisított és elájult. Fia berohant a szobába, édesanyját a földön találta, majd felpillantott a képernyőn található szövegre:

Szerető feleségemnek

Időpont: 2005. okt.13, péntek

Tárgy: megérkeztem!

Drága Szerelmem,

tudom, meg vagy lepődve, hogy üzenetet kapsz tőlem. Már számítógépünk is van az ittenieknek és lehet szeretteinknek e-mailt küldeni.

Épp most érkeztem meg és jelentkeztem be. Minden elő van készítve a holnapi érkezésedre, és már nagyon várom, hogy találkozzunk.

Remélem, hogy az utazásod olyan csendes lesz, mint az enyém.

PS: Tényleg nagyon meleg van idelent!!!

A hitet Isten igéje szüli, a béke fenntartja s a szeretet táplálja.

Impresszum:

Szerkesztette: Mártonné Szászi Ildikó
Aszódi Baptista Gyülekezet
2008/03.